

ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5 ΤΟΥ ΓΕΝΑΡΗ 1945

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' Αριθ. 404 16 Τιμή φύλλου Δραχ. 5

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΑΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΛΕΣΒΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΛΙΑΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΝΕΩΝ (ΕΠΟΝ)

Παλεύω και τραγουδάω. Άμα λάχει ξέρω και πθαίνο. Άμα δέν πεθάνω, πάλι τραγουδάω. Παλεύω και τραγουδάω. 'Η ζωή είναι δική μου. 'Η χαρά είναι δική μου. ('Ισπανικό τραγούδι)

“ΞΕΡΟΥΜΕ ΝΑ ΠΟΛΕΜΑΜΕ...”

Η Χριστουγεννιάτικη εποποιία είναι εποποιία της Λεσβιακής νεολαίας. Κι η νίκη του νησιού μας είναι νίκη της λεσβιακής νιότης. Πού βρέθηκε η όρη, πού βρέθηκε το ψυχικό σθένος που αντιμετώπισε τη μαύρη επέλαση; Πού βρέθηκαν τα γουρπνα μάτια και τα σιδερένια χέρια που κράτησαν τους επιδρομείς; Έμεις εδώ στην ήσυχη γωνιά της γης, στον ειρηνικό τόπο μας πούθε πήραμε αυτή τη δύναμη; Πούθε άλλου παρά απ' το δικό μας αγώνα; Πούθε άλλου παρά απ' την απόφασή μας να ζήσουμε λεύτεροι; Πούθε άλλου παρά απ' το ότι αγωνιζόμεσταν «πέρα βωμών και έστιών»;

Ήσυχαι και ήσυχαι και ειρηνικοί. Άλλά μη μάζ πλησιάζεις έχτρώ. Μη ζητάς να καταλάβεις, τι ο αγώνας μας στέριωσε. Μη γυρέψεις να φέρεις τη σκλαβιά σε κείνον που μόχθησε για τη λευτεριά και με το αίμα του τη ξαγόρασε. Ότι με αίμα αποχτήθηκε με αίμα παίρνεται πίσω.

Μη μάζ ζυγώνεις έχτρώ. Υπάρχει εδώ μιὰ νεολαία, υπάρχουν εδώ νεανικές καρδιές που φλογίζονται απ' το δικό τους αγώνα τους. Υπάρχουν νέοι και νέες ήφραιστωίδεις. Μην παύετε με τη φωτιά. Τώδειξαν τα νειάτα της Αθήνας. Τώδειξαν τα νειάτα της Ελλάδας. Τώδειξαν και προχτές τα νειάτα της Λέσβος. Ο θάνατος δέ μάζ φοβάει. Τό δείξαμε. Άνοξίσαμε τα στήθια μπροστά στις μπούκες των κανονιών, μπροστά στις κάνες των πολυβόλων.

Ήσυχαι και ήσυχαι και ειρηνικοί. Άλλά γενόμαστε αίφνης που ανταριάει, γενόμαστε θύελλα που σαρώει, γενόμαστε φωτιά που φλογίζει κι ξεχνάει κι οδηγεί, σαν ξορτι η ώρα, σά μάζ χτυπά ταδικο.

Νά ποιού είμαστε τὰ Ἑλληνόπουλα. Μάζ ξέρουν τὰ βουνά της άρβανιτιάς. Μάζ ξέρ' ο Κίσαβος κι η Πίνδος, μάζ ξέρουν και τὰ μπλόκια.

Ξέρουμε να πολεμάμε.

ΤΟ ΒΗΜΑ ΜΑΣ ΚΥΤΤΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΧΡΟΝΟ...

Η πορεία του χρόνου συνεχίζεται. Όμαλή, πάντα της κυκλική. Είναι ο νόμος της αδιάκοπης κίνησης, που διαφευγεται. Ο ένας χρόνος ήρριμα άφίνει τη θέση του στον άλλο. Σε κάθε τέτοιο πέρασμα απ' τον ένα χρόνο στον άλλο, μάζ δίνονται λίγες στιγμές για να συγκεντρωθούμε, να μαζέψουμε τις σκέψεις μας να κάνουμε τον απολογισμό του χρόνου. Άκόμα να αναμετρήσουμε τις δυνάμεις μας πριν εξομησουμε στους καινούριους αγώνες μας.

Ο αγώνας μας σ' ολάκωρη τη χρονιά που διάρρηκε ήταν ο σκληρός αγώνας μιὰς φυλής για τη κατάκτηση της λευτεριάς της. Ο φασισμός θεριό αίμοφόρο, λιμανίσταν τη χώρα μας. Μά μετς ύψώσαμε το κορμί μας, κάστρο άνίκητο, ενάντια του ται νικήσαμε. Ο ξένος φασισμός έφυγε κινήσιμος απ' τον ΕΛΑΣ, τον ίδιο τον λαό μας. Μάζ έμεινε ένα απολειφάδι ντόπιου φασισμού που κροφυλάχτει άλλότες κρυμμένος κάτω από άπατηλές μάσκες, κι άλλότες πάλι προκλητικός, ξέσκεπος. Κροφυλάχτει κι ένεδρεθεί, ο ντόπιος φασισμός. Και τον είδαμε στις προσπάθειές του σ' ολάκωρη αυτό το χρόνο να ζητά, καθι-σμένοι πάντα σε ξένα φτερά,

ανάλογα με τις περιστάσεις να σκλαβώσει τον Ἑλληνικό Λαό που μόνος αυτός πολέμησε αληθινά για τη λευτεριά του.

Μά ο αγώνας δέν τέλειωσε. Τώρα αρχίζει ένας πιο μεγάλος αγώνας. Ίσως πιο μεγάλος κι από κείνον που κάναμε ενάντια στον ξένο δυνάστη. Ο αγώνας αυτός είναι αγώνας για να κρατήσουμε αυτά που κατακτήσαμε. Είναι αγώνας μιὰς φυλής για την άνοδο, τον πολιτισμό. Από κόσμο χωρίζονται μπροστά μας. Ο παλιός, συντηρητικός, λαοπλάνος, οπισθοδρομικός, κι ο καινούριος, δυνατός αγωνιστής, πρωτοπόρος. Για τούτο κι ο αγώνας μας θίνα σκληρός. Όλοι μάζ θα γενόυμε στρατιώτες. Θάμαστε πάντα σ' επιφυλακή, άγρυπνοι φρουροί των κατακτήσεών μας. Τό μάτι μάζ θάναι άγρυπνο. Κάθε κίνηση του φασισμού, όσοδήποτε μικρή κι αν είναι δέν πρέπει να μάζ ξεφεύγει. Ο καθένας μάζ θά γενεί μιὰ πολεμική μηχανή, ένα κάστρο. Και πάνω απ' όλα χρειάζεται η πειθαρχία. Μιά έσωτερική πειθαρχία, συνειδητή, που να βγαίνει μέσα απ' τον αγώνα μας. Μιά τέτοια άταάλινη πειθαρχία χρειάζεται για να διαβούμε το δύσκολο δρόμο της νίκης.

Ο καινούριος χρόνος μπαίνοντας δέ μάζ μιλά για ενδο-λες νίκες κι απόλαυες των αγώνων μας. Μάζ υπόσχεται αγώνες και πάλι αγώνες. Μά μετς η νέα γενιά σηκώνουμε το χέρι κι όρκιζόμαστε βροντοφονάζοντας.

Θ' αγωνιστούμε. Η νίκη είναι δική μας.

1944-1945

Άγώνας για τη λευτεριά και την επιβίωση Άγώνας για την άνοιχοδόμηση του τόπου.

Ο χρόνος που φεύγει στέκεται ταυτόχρονα κι η άφετηρία μιὰς καινούριας ζωής. Ξεκινώντας απ' αυτό που πραγματοποιήσαμε θά βρούμε το μέτρο και τον οδηγό των νέων μας επιδιώξεων, των νέων μας αγώνων.

Για τὰ Λεσβιακά νειάτα ο χρόνος που πέρασε ήταν ένας σταθμός. Πρώτη φορά η νεολαία του νησιού φωτισμένη κι οδηγημένη απ' την ΕΠΟΝ μετέχει ενεργητικά στην κοινωνική του τόπου ζωή. Κι είναι ακόμα η πρώτη περίπτωση που οι νέοι είναι οι μαζικά και πευθισμένοι δουλεύουν για την επίτευξη ίδιων ιδανικών.

Σε κάθε τομέα δουλείας, οι νέοι είναι πρώτοι και καλύτεροι. Μαχητικότεροι απ' όλους στον αγώνα για τη λευτεριά του τόπου αγωνίζονται ταυτόχρονα και με περισσότερη θέρμη για την επιβίωση του λαού και τη δημοκρατική αναγέννηση του τόπου.

Μυστικά και κάτω απ' την τρομοκρατική τρομοκρούση του έχτρώ οι νέοι δουλεύουν κι ετοιμάζονται. Πρωτοστατούν οι νέοι στον αγώνα κι είναι οι πρώτοι που δέχονται τα χτυπήματα του καταχτητή και των συνεργατών του. Φλογηρή πρωτοπορία στη μάχη για τη λευτεριά και την επιβίωση, η λεσβιακή νεολαία χαρίζει ηρωικούς συναγωνιστές της στην ύπόθεση του λαού. Τα νειάτα δέ διατάζουν κι ούτε τρομάζουν απ' την τρομοκρατία του καταχτητή. Κοιτάζουν μ' αυτοπεποίθηση μπροστά και παλεύουν για μιὰ καλύτερη ζωή.

Ξεσηκώνονται σύσσωμα ενάντια στη προσπάθεια της επιστράτευσης και με την άκατάβλητη μαχητικότητά τους άποφeygουν να άλυσοδεθούν στο «νεκροταφείο εργασίας» του φασισμού.

Πρέπει να σημειωθεί ιδιαίτερα πως η ΕΠΟΝ είναι εκείνη που ανέλαβε στο νησί την πρωτοβουλία για την ογάνωση της γυναικίας. Κι οι τελευταίοι αγώνες μας—οι αγώνες που φανέρωσαν τους κρυμένους θησαυρούς της γυναικίας ψυχής—

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

1945

Ο καινούριος χρόνος μάζ βρίσκει πιο δυνατούς πιο άποφασισμένους στον αγώνα μας. Η τελευταία νίκη μας η τελευταία νίκη που μάζ έβωσε το 1944 και που με τη χαρά της άρχισε ο καινούριος χρόνος μας ψυχώνει και μάζ δίνει κουράγιο για άνωτερα πρόγμματα. Ο καινούριος χρόνος θά μάζ δώσει το τελειωτικό έπαθλο των αγώνων μας. Των πολύχρονων αίματηρών και τιμημένων αγώνων της νέας γενιάς και των λαών για λευτεριά και λαοκρατία. Με το κεφάλι ψηλά, περήφανοι, άτσαλωμένοι και όψιμοι για τη νίκη του δικού αγώνα μας άς τραβήξουμε μπροστά, τὰ νειάτα της Λέσβος για τη δημιουργία μιὰς λεύτερης κι ανεξάρτητης Ελλάδας. Μιάς πατριδας τέτοιας όπως την άνειρωτήκε ο λαός μας από το 1821 μέχρι σήμερα. Την τύχη μας την κρατούμε στα χέρια μας. Και γι' αυτό θά νικήσουμε.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΝ

Όλόκληρος ο κόσμος έμεινε μ' άνοιχτό το στόμα από θαυμασμό και καμώρι για τη νέα γενιά του νησιού μας. Όλόκληρος ο κόσμος είδε την ΕΠΟΝ στον αγώνα της που κράτησε πέντε μερόνυχτα και τη θαύμασε. Τὰ νειάτα, ο παλμός της ένθουσιώδικης Λεσβιακής νεολαίας ήταν η κορυφή σά νότα μέσα στην επαναστατική συμφωνία του λαού κατά τις μέρες αυτές του αγώνα του. Άπό παντού ή φωνή της νιότης θρυφόνε κι ένθουσιώδε κι έδνε το νιορταστικό τόνο στον αγώνα μας. Όλες οι έφημερίδες, όλα τὰ στόματα έπλεξαν το έγκωμιο της ΕΠΟΝ. Όλοι έδαν τη μαχητικότητα της νέας γενιάς του νησιού μας και πείστηκαν πως με τέτοιους φρουρούς οι λευτεριές μας είναι σίγουρες.

ΙΔΕ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Με φρίκη κι αγανάκτηση τὰ νειάτα κι ο λαός της Μυτιλήνης πληρόφορηθηκε τὰ καρώματα του «πιο γελοίου όνταριού της πόλης» Ν. Γ. Σαλατέλλη. Ποιάς ώπλισης τó δολοφωνικό του χέρι γιά να τό στρέψει ενάντια στον αγώνα με τό σκοπό να προκαλέσει έπεισοδία που θά ματοκυλούσαν τό νησί μας; Και τι δόση παληανθρωπιάς και θρασυδειλιάς και ξετοπισιάς πρέπει να διέθετει ο χτηνώθρωπος γιά να φτάσει εκεί που έφτασε, στην πιο φρικαλέα, στην πιο άποκροστική προδοτική πράξη ενάντια στον τόπο και στο λαό του; Και ξέρεται ποιός είναι ο Ν. Γ. Σαλατέλλη; Είναι ο άρχηγός των νεοπροσκόπων του νησιού μας. Καμάρωστε τους δλους.

ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

Πολλές φορές έχουμε πει, πολλές φορές έχουμε μιλήσει γιά τό φταχό παιδί, γιά τό ευπόλυτο, γυμνό και πεινασμένο έλληνόπουλο και δέ θά πάψουμε ποτέ να τό λέμε όσο δέ λαβαίνονται τ' άπαραίτητα μέτρα. Κύριοι είναι έγκληματική, είναι άνεκφραστή ή άδικαφρασία που εξακολουθεί να δείχνεται γιά τό παιδί. Πρέπει να φροντιστεί τό μικρό έλληνόπουλο, τό μεγαλύτερο ίσως θύμα του πολέμου, απ' όλες τις άποψεις. Κι απ' την άποψη τροφής, και ντοσιμάτων και ύγιειας και χαράς. Δέ μπορούμε ν' άγνοούμε όλότελα καθώς γίνεται. Μιά μέριμνα τέλος πάντων από στοιχεία άδη άνθρωπισμό επιβάλλεται.

Ένισχύστε τον Παλεσβιακό έρανο που θά γίνεη τὰ φώτα γιά τό λαό της πολύπαθης Αθήνας και τό λαό της Σάμου.

ΞΗΜΕΡΩΝΕΙ

Του ΣΩΤ. ΣΚΙΠΗ

Η ώρα σιμώνει—φουντώσαν τὰ κλώνια, θριαντάφυλλα ή πλάση φρούς στα μαλλιά της θά πάφουν οι πίκρες—τό λένε τ' άηδόνια κι η Ελλάδα όλη λάμψη θά βγει απ' τη σκλαβιά της.
Άν τόσοι—είν' αλήθεια—άνοιχτηκαν τάφοι και πόσοι άδελφοί μας θά λείψουν στην ώρα. Με τό αίμα τους όμως μεσούσανα έγραφή πως άφθαστη έστάθηκε η Ελλάδα και τώρα.
Η νύχτα που σότη μάζ σκόρπισε πλήθια, η νύχτα που πένθος σε λίγο τελειώνει
Η άβη ροδοσκάζει—τό λένε τ' άηδόνια—και λιόχαρη μέρα λαμπρής ξημερώνει.

(Η συνέχεια στη 2η σελίδα)

